

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a z členov JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Ľuboša Szigetiho, v právnej veci žalobcu: **Mgr. P. M.**, *zastúpeného advokátom JUDr. P. P.*, proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v K.**, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č.p. KRP-94-1-/DI-1-2006 zo dňa 14. júla 2006, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6 S 52/2006-75 zo dňa 17. januára 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6 S 52/2006-75 zo dňa 17. januára 2008 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č.p. KRP-94-1-/DI- 1-2006 zo dňa 14.7.2006, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu proti rozhodnutiam Okresného riaditeľstva Policajného zboru v T., Okresného dopravného inšpektorátu č.p.: ORP-P-11/DI-2006 zo dňa 2.5.2006 a potvrdené rozhodnutie o uznaní viny zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. d), f), k) , l) zákona č. 372/ 1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a o uložení pokuty vo výške 12 000 Sk a zákaze činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 12 mesiacov.

S poukazom na zistenie, že v správnom konaní bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie, ktoré viedlo k správny právny záverom krajský súd žalobu zamietol.

V dôvodoch rozsudku krajský súd poukázal na to, že v priestupkovom konaní bolo jednoznačne preukázané spáchanie priestupku žalobcom podľa § 3 ods. 2 písm. c) a § 4 ods. 2 písm. b), c) a § 51 ods. 4, zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov, na tom skutkovom základe ako je uvedené v rozhodnutí oboch správnych orgánov.

Krajský súd poukázal na to, že súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu sa musí obmedziť len na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza nie sú pochybné alebo, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel, napokon posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis.

V danom prípade krajský súd konštatoval, že správne orgány si obstarali dostatok podkladov, o ktoré mohli oprieť svoje rozhodnutie, pri vyhodnotení vykonaných dôkazov postupovali podľa zásad logického myslenia a v súlade s pravidlom logického myslenia a v súlade s pravidlom zakotveným v § 34 ods. 4 správneho poriadku, keď tieto zhodnotili jednotlivo a v ich vzájomných súvislostiach. Podľa krajského súdu prvostupňový správny orgán reagoval na všetky námietky vznesené v konaní žalobcom a taktiež žalovaný sa v odôvodnení svojho rozhodnutia dôsledne vyrovnal so všetkými odvolacími námietkami žalobcu. Preto súd len poukázal na obsah dôvodov napadnutého rozhodnutia žalovaného, ktoré sú jednoznačné a presvedčivé a ktorými žalovaný jednoznačne preukázal, že dopravnú nehodu dňa 29.1.2005 o 8.10 hod. spôsobil žalobca, čo vyplýva jednoznačne z výpovedí P. V., pánov H., T., A. a H., pričom tvrdenie žalobcu vyvrátila aj správa o výsledku pachových stôp z 9.1.2006.

Krajský súd poukázal na to, že správne orgány vyhodnotili aj výpoveď svedka Z. S. ako nedôveryhodnú predovšetkým z dôvodu, že ju dvakrát zmenil, správa o výsledku pachových stôp nepotvrdila zhodnosť medzi stopou odobratou z volantu motorového vozidla a porovnávanými pachovými stopami Z. S..

Na základe uvedeného krajský súd dospel k záveru, že žalované rozhodnutie vychádzalo z dostatočne zisteného a správne posúdeného skutkového stavu, v konaní nedošlo k takým vadám, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Proti uvedenému rozsudku podal žalobca včas odvolanie, v ktorom namietal, že prvostupňový súd predčasne rozhodol vo veci na základe nedostatočne zisteného

skutkového stavu veci a dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Rozhodnutie súdu vychádza tak podľa žalobcu z nesprávneho právneho posúdenia, pričom súdu vyčítal, že porušil jeho práva, keď napriek žiadosti o odročenie pojednávania z dôvodu zaneprázdnenia jeho právneho zástupcu, predmetné pojednávanie neodročil, ale vo veci dňa 17.1.2008 rozhodol bez prítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu.

Žalobca zotrval na svojom tvrdení, že v priestupkovom konaní boli dôkazy vyhodnotené jednostranne, a to iba v jeho neprospech. Správnemu orgánu vyčítal, že neskúmal dostatočne jeho tvrdenie, že motorové vozidlo neriadil on, ale Z. S., pričom túto skutočnosť potvrdili dvaja svedkovia, a to R. D. a V. K..

Na základe uvedeného žalobca navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie alebo napadnutý rozsudok zmeniť tak, že rozhodnutie žalovaného navrhol zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný tak, že navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu a konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné potvrdiť.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného č.p. KRP-94-1-/ DI- 1-2006 zo dňa 14.7.2006, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu proti rozhodnutiam Okresného riaditeľstva Policajného zboru v T., Okresného dopravného inšpektorátu č.p.: ORP-P-11/DI-2006 zo dňa 2.5.2006, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie o uznaní viny zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. d), f), k), l) zákona č. 372/ 1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a o uložení pokuty vo výške 12 000 Sk a zákaze činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 12 mesiacov.

Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu, ktorý správne poukázal na to, že v priestupkovom konaní bolo jednoznačne preukázané spáchanie priestupku žalobcom podľa § 3 ods. 2 písm. c)

a § 4 ods. 2 písm. b), c) a § 51 ods. 4 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov, na tom skutkovom základe, ako je uvedené v rozhodnutí oboch správnych orgánov.

Z administratívneho spisu je zjavné, že prvostupňový správny orgán vykonal vo veci náležité dokazovanie procesne legálnymi dôkazmi, a to správou o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 3.11.2005, záznamom o podaní vysvetlenia žalobcu zo dňa 3.10.2005, záznamom o podaní vysvetlenia Z. S. zo dňa 30.10.2005, záznamami o podaní vysvetlenia zo dňa 29.10.2005 P. V., V. H., T. T., D. A. a A. H., protokolom o lekárskom vyšetrení ku skúške na alkohol v krvi zo dňa 29.10.2005, protokolom o nehode v cestnej premávke zo dňa 29.10.2005, záznamom z ohliadky miesta dopravnej nehody zo dňa 29.10.2005, fotodokumentáciou z miesta dopravnej nehody, evidenčnou kartou č. EVS-P-ORP-524/DI-DN-05 zo dňa 2.11.2005, evidenčnou kartou č. ORP-P-11/DI-2006-I zo dňa 2.5.2006, úradným záznamom spísaným pplk. Ing. D. zo dňa 31.10.2005, záznamom Okresného riaditeľstva Policajného zboru v T. zo dňa 29.10.2005 o prijatí oznámenia č. 174/2005, hlásením dopravnej nehody s účasťou príslušníka Policajného zboru Slovenskej republiky Okresného riaditeľstva Policajného zboru v T. zo dňa 29.10.2005, zápisnicou z ústneho pojednávania zo dňa 14.2.2006.

Je teda zrejmé z akých dôkazných prostriedkov pri svojom rozhodovaní vychádzal, pričom odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že prvostupňový správny orgán riadne vyhodnotil dokazovanie, ktoré vyústilo v riadne zistený skutkový stav, z ktorého vychádzal pri svojom rozhodovaní o priestupku žalobcu.

Podľa odvolacieho súdu krajský súd sa dôvodne stotožnil so závermi žalovaného, ktorý považoval odvolacie námietky žalobcu proti rozhodnutiu o priestupku za nespôsobilé spochybníť skutkové zistenia prvostupňového správneho orgánu, a to že dňa 29.10.2005 o 18.10 hod v Meste T., po ulici G., žalobca viedol osobné motorové vozidlo zn. Š. s ev. č. X., pričom sa dostatočne nevenoval vedeniu vozidla a pravou prednou časťou svojho vozidla narazil do ľavej zadnej časti pri pravom okraji zaparkovaného osobného motorového vozidla zn. S., (ktoré tam parkoval P. V.) a spôsobil dopravnú nehodu. Žalobca si nesplnil povinnosti účastníka dopravnej nehody a z miesta nehody odišiel preč. Na výzvu policajta sa odmietol podrobiť dychovej skúške, pričom sa žiadal na lekárske vyšetrenie, avšak pri lekárskom vyšetrení odmietol odber krvi ako aj iného biologického materiálu na zistenie požitia alkoholu v organizme. Žalobca nemal pri sebe doklady predpísané na vedenie a premávku vozidla a nemal ani doklad o povinnom zmluvnom poistení.

Z obsahu administratívneho spisu podľa odvolacieho súdu vyplynulo, že predmetný skutok bol dostatočným spôsobom zistený a náležite zdokumentovaný. Zo záznamov o podaní vysvetlenia T. T., D. A. a V. H. jednoznačne vyplynulo, že

popis skutku uvedený v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu je totožný so skutkom ako bol zdokumentovaný v správe o výsledku objasňovania priestupku. Z uvedených záznamov o podaní vysvetlenia totiž vyplynulo, že T. T., D. A. a V. H. popísali skutok, ktorého boli priamymi svedkami zhodne, keď uviedli, že dňa 29.10.2005 okolo 18.15 hod. zaregistrovali motorové vozidlo šp. zn. X., ktoré riadil jeden pán (vo vozidle sa iná osoba nenachádzala) po náraze do odstaveného vozidla zn. S. bez zastavenia pokračoval v jazde smerom k základnej škole G.. Následne utekali na druhú stranu cesty, kde stálo odstavené vozidlo a keď uvideli, že na dvore je jeden pán (P. V.), oznámili mu, že mu do auta narazilo osobné auto zn. Š ev. č. X zelenej farby a oznámili mu smer tohto vozidla. V. H. uviedol, že prišiel spolu so svojimi kamarátmi (T. a A.) na P. ulicu, kde býva a tam uvideli pána, ktorý narazil do odstaveného auta, taktiež tam boli policajti, ktorým povedali ako k dopravnej nehode došlo.

Skutkové zistenia správneho orgánu nachádzajú oporu aj v ďalšom vykonanom dôkaze, a to zázname o podanie vysvetlenia P. V. zo dňa 29.10.2005, z ktorého vyplynulo, že v uvedený deň bol na dvore svojho rodinného domu, keď mu okolo 18.00 hod. pred jeho rodinným domom mladí chlapci povedali, že do jeho odstaveného vozidla nabúrало osobné vozidlo s ev. č. X, v ktorom sedel jeden pán, ktorého poznali z videnia, pričom mu oznámili smer jazdy uvedeného vozidla. P. V. ďalej uviedol, že následne nasadol do svojho vozidla a šiel smerom za unikajúcim vozidlom. Keď bol za uvedeným vozidlom, uviedol, že po zastavení predmetného vozidla z neho vystúpil jeden pán, a to z miesta vodiča cez ľavé predné dvere a išiel krížom cez cestu k rodinnému domu, kde chcel asi otvoriť bránu do dvora. Nikto iný sa vo vozidle v tom čase nenachádzal. Oslovený pán uviedol, že vozidlo mala riadiť jeho manželka a po chvíli zase uviedol, že vozidlo mal riadiť nejaký jeho kamarát, pričom bolo podľa vyjadrenia V. bolo zjavné, že javí známky požitia alkoholických nápojov (bolo z neho riadne cítiť alkohol, javil známky nestability).

Zo záznamov o podaní vysvetlenia Z. S. zo dňa 30.10.2005 a 2.11.2005 vyplynulo, že Z. S. v priebehu podania vysvetlenia dňa 29.10.2005 zmenil pôvodnú výpoveď v prospech žalobcu v jeho neprospech, keď najskôr tvrdil, že vozidlo viedol on, neskôr tvrdil, že vozidlo nevedol a ani ho žalobca nepožiadaval o jazdu. Dňa 2.11.2005 sa osobne dostavil na Okresný dopravný inšpektorát a požiadaval pozmeniť svoju výpoveď, keď opätovne uviedol, že vozidlo dňa 29.10.2005 viedol on.

Preto, ak výpoveď Z. S. vyhodnotil správny orgán vzhľadom na vyššie uvedené ako nedôveryhodnú, bolo potrebné s takýmto hodnotiacim úsudkom súhlasiť, pričom o správnosti skutkových zistení správnym orgánom nemal pochybnosti ani súd odvolací.

Skutkové zistenia totiž nachádzajú oporu vo vykonaných dôkazoch, za ktoré bolo potrebné v zmysle § 34 ods.1 Správneho poriadku považovať záznamy o podaní

vysvetlenia, protokol o lekárskom vyšetrení ku skúške na alkohol v krvi zo dňa 29.10.2005, protokol o nehode v cestnej premávke zo dňa 29.10.2005, záznam z ohliadky miesta dopravnej nehody zo dňa 29.10.2005, fotodokumentáciu z miesta dopravnej nehody, pričom odvolací súd k spôsobu, legálnosti a samotným výsledkoch vykonaných dôkazov a správnosti jeho záverov nemal žiadne pochybnosti.

Odvolací súd dospel k zhodnému záveru ako súd krajský, že v správnom konaní bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie, ktoré viedlo k správnym právnym záverom.

K námietke žalobcu uplatnenej v odvolaní proti rozsudku krajského súdu o tom, že správny orgán nevykonal náležité dokazovanie na preukázanie jeho tvrdenia, že motorové vozidlo nevedol on, ale Z. S., a že správny orgán vyhodnotil dôkazy v jeho neprospech, považuje odvolací súd za dôležité uviesť, že v rámci administratívneho konania sa správne orgány vysporiadali so všetkými námietkami žalobcu, uviedli prečo nevykonali ním navrhované dôkazy. V podrobnostiach na toto správne stanovisko odvolací súd odkazuje, pričom považuje za potrebné zdôrazniť, že podľa § 51 zákona č. 372/1990 Zb. ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 34 ods. 1 Správneho poriadku na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav vecí a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka. (ods. 2).

Účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe (ods.3).

Vykonávanie dôkazov patrí správne orgánu (ods.4).

Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (ods.5).

Odvolací súd sa stotožňuje so závermi krajského súdu, ktorý v dôvodoch napadnutého rozsudku správne ustálil, že správne orgány takto postupovali, zadovážili si dostatok podkladov pre rozhodnutie, bolo potrebné tiež súhlasiť s názorom krajského súdu, že pri hodnotení vykonaných dôkazov postupovali správne orgány podľa zásad logického myslenia a v súlade s pravidlom zakotveným v § 34 ods. 4 Správneho poriadku.

Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že tvrdenie žalobcu o tom, že vozidlo neriadil žalobca, ale Z. S., nebolo možné považovať za preukázané nielen pre nedôveryhodnosť výpovede Z. S. (ktorý v priebehu administratívneho konania dvakrát zmenil svoju výpoveď), ale bolo potrebné vychádzať tiež zo správy o výsledku porovnávania pachových stôp, ktorá nepotvrdila zhodnosť medzi stopou odobratou z volantu motorového vozidla a porovnanými pachovými stopami Z. S.

Ani odvolacia námietka žalobcu ohľadne porušenia jeho práva, keď krajský súd vec rozhodol aj v jeho neprítomnosti napriek žiadosti o odročenie pojednávania, nebola spôsobilá spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu, ktorý odôvodnil prečo nepovažoval žiadosť právneho zástupcu o odročenie pojednávania za dôležitý dôvod, pre ktorý vzhľadom aj na povahu veci by súd mal vyhovieť žiadosti o odročenie pojednávania. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ teda krajský súd vychádzal zo skutkových zistení správnych orgánov a uviedol, prečo nepovažoval za potrebné opätovne vykonávať dôkazy už vykonané správnym orgánom, resp. dôkazy navrhované žalobcom, takýto postup krajského súdu bol legitímny a nemožno v ňom vidieť žalobcom tvrdené porušenie jeho práv.

K uloženej sankcii považuje odvolací súd tiež za dôležité poukázať na to, že Správny poriadok (rovnako ani zákon o priestupkoch) neupravuje, ako má správny orgán postupovať v prípade, že jedno konanie alebo opomenutie právnickej či fyzickej osoby naplňuje skutkovú podstatu viacerých deliktov (jednočinný súbeh). Pri nedostatku úpravy v týchto zákonoch, je potrebné podľa pravidiel logického výkladu per analogiam legis použiť právnu úpravu, ktorá je riešená problematike v oblasti ukladania sankcií za správne delikty najbližšia, a to je oblasť trestného ukladania sankcií. Podľa zásad trestného konania potom správny orgán vysloví vinu za všetky sa zbiehajúce delikty, ale sankciu uloží vo výmere ustanovenia vzťahujúcej sa na ten z deliktov, ktorý je najprísnejšie postihnutelný.

Pokiaľ teda prvostupňový správny orgán preukázal žalobcovi porušenie ustanovení § 3 ods. 2 písm. c), § 4 ods. 2 písm. b), c) a § 51 ods. 4 zákona č. 315/1996 Zb. (o čom nemal odvolací súd pochybnosti) a uložil mu pokutu vo výške 12 000 Sk a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 12 mesiacov podľa § 22 ods. 1 písm. f) zákona č. 372/1990 Zb. nepochybil, pretože postupoval v súlade so zásadami trestného konania a žalobcovi uložil pokutu pri jednočinnom súbehu vo výmere ustanovenia (za odmietnutie odberu krvi na vyšetrenie alkoholu v krvi - § 22 ods. 1 písm. f) zákona) vzťahujúcej sa na ten z deliktov, ktorým bol najprísnejšie postihnutelný.

Odvolacie námietky žalobcu neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Odvolací súd, v postupe krajského súdu a v jeho rozhodnutí, ktorým zamietol žalobu žalobcu ako nedôvodnú, nevidel žiadne pochybenie, a preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi, ktorý nemal úspech vo veci nepriznal náhradu trov konania.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 16. júna 2008

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová